

L'estudi de l'alguer de Mataró es va iniciar l'any 1997 i hi participen, a més de l'Escola del Mar de Badalona, la Societat de Pesca i Activitats Subaquàtiques de Mataró (SPAS), la Regidoria de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró, el Centre d'Immersion Blumar de Mataró, la Secció de Ciències del Museu de Mataró i la Confraria de Pescadors de Mataró i compta amb l'assessorament científic del Departament d'Ecologia de la Universitat de Barcelona.

ESTUDI DE L'ALGUER DE MATARÓ

Aquest projecte té l'objectiu de ser un sistema de seguiment de l'estat de conservació de la praderia de posidònia que hi ha davant de Mataró, amb la participació activa de voluntariat submarí. És a dir, a més de ser un programa de seguiment científic, incorpora un vessant de participació social que és bàsic per al bon desenvolupament del treball i que alhora comporta un fenomen de sensibilització i educació ambiental de les persones que hi participen.

Per què a Mataró i no a Badalona?

L'Escola del Mar de Badalona va participar l'any 1996 en un projecte pilot per conèixer si era possible estudiar l'estat de les praderies de posidònia mitjançant la participació de submarinistes voluntaris. Un cop rebuda la formació adequada i un cop comprovat que els submarinistes esportius podien fer els treballs necessaris sense cap problema i amb una qualitat dels resultats bona, es va voler establir una estació d'estudi a l'alguer de Badalona. El resultat de les immersions va ser que aquest alguer ja no existia i només en quedaven restes de mata morta. Es va començar a recopilar informació sobre els alguers més propers i finalment es va optar per Mataró, ja que era l'alguer més proper, el més ben conservat i, a més, hi havia diverses entitats interessades a participar en un projecte d'aquestes característiques.

Els descriptors de l'estat de conservació

Una estació d'estudi es col·loca en el límit de l'alguer, ja sigui a la zona de mínima fondària, a la que comença una praderia ben constituïda o a la zona de màxima fondària on desapareix la planta. El límit es marca amb barres de ferro de 2 m d'alçada clavades en el sediment, més o menys que sobresurtin 1 m, i separades entre si uns 10 m. A Mataró hi ha balissades dues estacions d'estudi: una és a 12 m de fondària i l'altra, a 20 m. A cada estació es recullen dades un cop a l'any.

Els descriptors que utilitzem per saber l'estat en què es troba l'alguer són aquests:

- **ALÇADA DE LA BARRA:** Es mesura l'alçada de barra que queda per sobre del sediment
- **DISTÀNCIA DE LA BARRA AL LÍMIT DE LA PRADERIA:** La barra es clava per primera vegada tocant el límit de la praderia. Amb el temps aquest límit pot anar retrocedint o avançant, i és per això que es mesura la distància des de la barra fins al límit actual.
- **DENSITAT:** És la quantitat de feixos/m²

- **COBERTURA:** És el percentatge de substrat ocupat per planta viva, respecte a l'ocupat per sorra i planta morta.
- **ENTERRAMENT:** És la distància vertical entre la sorra i la lígula, que és una marca semicircular que hi ha a prop de la base de la fulla.